

nagyon is érdemes megtanulni. Nélküle nincs biztos kormeghatározás és kormeghatározás nélkül nincs lelövési terv. Ennek hiányában pedig még a legjobb esetben is csak tapogatózunk, amikor a selejtezést végezzük.

Röviden az őz életkoráról is szólnom kell, amelyet a szakírók különböző idejűnek állapítanak meg. Így:

Brehm szerint 15—16 az átlag, de a 20 évet is elérheti, *Ditrich* szerint 16, *Bechstein* szerint 15, *Eulefeld* szerint 20 és *Raesfeld* szerint kb. 16 év a korhatár.

Még több író is meg lehetne nevezni, de ezek szerint is 15—20 év a korhatár. Szerintem az átlag kor 15 év körüli van, de jó körülmények közt az őz élélhet 20 évig is. (Folytatjuk.)

HIVATALOS KÖZLEMÉNYEK

Az árellenőrzés országos kormánybiztosának 10.100/1940. A. K. számú rendelete a tűzifa legmagasabb árának a megállapításáról.*

A 4.110/1939. M. E. számú rendelettel módosított 2.220/1938. M. E. számú rendelet 2. §-ában kapott felhatalmazás alapján a tűzifa legmagasabb árát a következőképpen állapítom meg

1. §.

Termelői árak a feladó-, illetve leadóállomásokon.

(1) Az aprítatlan tűzifa legmagasabb leadóállomási árának budapesti leadóállomásokon, vagonban vagy hajóban a jelen rendelethez csatolt I. számú mellékletben feltüntetett árakat kell tekinteni.

(2) Az I. számú mellékletben feltüntetett legmagasabb leadóállomási árak 10.000 kg. I. osztályú aprítatlan tűzifára vonatkoznak és a következő módon alkalmazandók:

a) Budapest székesfőváros, Budafok, Kispest, Pestszenterzsébet, Pestszentlőrinc, Rákospalota és Újpest megyei városok, Albertfalva, Csepel, Pestújhely, Rákosszentmihály és Sashalom nagyközségek területén minden változtatás nélkül.

b) Az a) pontban nem említett városok és községek területén a (3) bekezdés szerint kiszámított feladóállomási árakhoz hozzá kell adni a feladóállomástól leadóállomásig felmerülő vasúti fuvar költség és leadóállomáson esetleg felmerülő közvetvámnek összegét.

(3) A feladóállomási árát úgy kell kiszámítani, hogy a jelen § (1) bekezdésében meghatározott árakból le kell vonni 5.40 P budapesti közvetvámot, valamint a hazai tűzifára a feladóállomástól a m. kir. államvasútak helyidíjszabása (II. rész) 6. pontjában felsorolt budapesti pályaudvarokra érvényes 15 tonnás díjtétel alapján 10.000 kg-ra eső fuvarköltséget, vagy hajófuvar esetén a MFTR helyi árudíjszabása IV. részében megállapított 10 tonnás díjtétel alapján 10.000 kg-ra eső hajófuvar teljes összegét.

* Megjelent a Budapesti Közlöny 1940. évi június 7.-i, 126. számú füzetében.

(4) Abban az esetben, ha a vagóntételben eladott tűzifa — a hasábfaválasztékok kivételével — leadóállomása a (2) bekezdés *b)* pontja alá tartozó városban vagy községben van, a (3) bekezdés szerint kiszámított feladóállomási ár legfeljebb 10.— P-vel növelhető, ha ennek figyelembevételével a feladó- és leadóállomás között felmerülő vasúti fuvardíj összege 60.— P-t meg nem halad. A jelen bekezdésben foglaltak kárpátaljai leadóállomásokon nem alkalmazhatók.

(5) Az a termelő, aki a termelés helyén tő mellett, az erdei rakodón, vagy egyebütt lévő rakterületén (telepén) — kivéve valamely városban vagy községben lévő kereskedelmi eladási telepeket — tároló tűzifáját kisebb tételekben közvetlenül fogyasztóknak adja el, akik azt nem vasúton vagy hajón kívánják elszállítani, a tűzifa tárolási helyére nézve a budapesti leadóállomási árból levezetett feladóállomási árakhoz q-ként legfeljebb 30 fillért számíthat hozzá. Az előbbiek a kárpátaljai területen csak hasábfaválasztékok eladása esetén alkalmazhatók, míg egyéb választékok eladásánál felár felszámításának helye nincs.

(6) A fogyasztók közvetlen kiszolgálására valamely városban, illetve nagy- és kisközségben termelők által fenntartott kereskedelmi eladási telepeken (iparjogosítvány) eladott tűzifa eladási árát a 4. §-ban foglaltak szerint kell megállapítani.

2. §.

(1) Az I. §-ban meghatározott árak a 10.800/1934. F. M. számú rendelethez esatolt B. jelzésű szerződési minta I. számú mellékletét képező minősítési feltételeknek megfelelő I. osztályú tűzifára értendők. A hasított dorong a hasábfával azonos árért árusítható.

(2) A II. osztályú tűzifa legmagasabb ára a jelen rendelet szerint meghatározott I. osztályú tűzifa legmagasabb árnál 15.— P-vel alacsonyabb.

(3) Az 1938/1939. gazdasági évben vagy ezt megelőzőleg kitermelt tűzifa legmagasabb ára a jelen rendelet hatálybalépésétől kezdve azonos az I. sz. melléklet szerint augusztus hónaptól érvényes árakkal.

3. §.

Nagykereskedői árak.

(1) Aprítatlan tűzifának vagóntételekben történő továbbadása esetén a jelen § (2) bekezdésében körülírt kellékeknek megfelelő tűzifanagykereskedő az 1. és 2. §-ban meghatározott árakhoz, 10.000 kg-onként legfeljebb 15.— P-t számíthat hozzá.

(2) A jelen § (1) bekezdésében megjelölt 15.— P-s összeget csak az a tűzifanagykereskedő számíthatja fel, aki:

a) iparjogosítvánnyal rendelkezik;

b) az eladott tűzifát nem maga termelte ki és közvetlenül termelőtől saját számlára vásárolta és saját nevében adja el.

(3) A jelen § (1) bekezdésében megjelölt legfeljebb 15.— P-s összegnek az előbbi pont szerint jogosan történt felszámítása esetében a következők irányadók:

a) hitelben történő eladásnál 30 napi időtartamra sem kamat, sem egyéb címen külön összeg fel nem számítható;

b) a vevő kereskedő eladási árainak megállapításánál a 4. §-ban foglalt intézkedések szerint köteles eljárni, tehát ennek az összegnek felszámítása nem jogosult.

(4) Az a helyes kereskedő, aki a helyi piacon közvetlen fogyasztó részére (pék, ipari üzemek stb.) vagóntételben ad el aprítatlan tűzifát, a II. számú melléklet 1. pontjában a telepen történt eladás esetére fel-

tüntetett összegek helyett q-ként legfeljebb 30 fillért számíthat fel a legmagasabb leadóállomási árhoz.

4. §.

A telepről eladott tűzifa ára.

(1) A telepről eladott tűzifa legmagasabb árát úgy kell kiszámítani, hogy a legmagasabb leadóállomási árhoz (1. § és 2. §) hozzá kell adni a jelen rendelet II. számú mellékletében feltüntetett összegeket.

(2) Az (1) bekezdésben említett II. számú melléklet 5/a. pontja alatt feltüntetett összeg felszámítására a vasúti rakterületen teleppel bíró, vagy iparvágánnyal rendelkező, vagóntételekben vásárló telepes kereskedők nem jogosultak.

(3) Az 1. § (2) bekezdése a) pontja alá tartozó helyeken az ú. n. pincés kiskereskedő vagy ennek fogalma alá tartozó eladó (pince-üzlet-helyiség, kisebb telep és a kereskedő forgalmának túlnyomó részét nem vagóntételben, hanem telepes kereskedőtől fuvartételekben vásárolja) amennyiben az egy vevőnek egyszerre eladott tűzifa 5 q-át meg nem halad, a II. számú kimutatás 5/a. pontja alatt feltüntetett összegek felszámítására a 2 q-át meghaladó mennyiségre nézve is jogosult.

(4) Az 1. § (2) bekezdésének a) pontja alá tartozó azoknak a községeknek a területén, ahová a szállítás csak a BSZKRT helyiérdekű vasútvonalain történhetik, az I. számú mellékletben (illetve az 1. és 2. §-okban) meghatározott leadóállomási árakat annyival lehet felemelni, mint amennyit a helyiérdekű vasúton ténylegesen fizetett fuvar költség-többlet kitesz.

(5) Az 1. § (2) bekezdése b) pontja alá tartozó azokban a községekben, amelyeknek vasútállomása nincs és a tűzifát a legközelebbi vasútállomásról kell a telepre szállítani, a kifizetett tényleges fuvardíj aránylagos részét a kereskedő külön felszámíthatja, azonban ilyen esetben a II. számú mellékletben meghatározott bruttó haszon összegét q-ként 15 fillérrel csökkenteni kell.

(6) A 3.950/1940. Á. K. számú rendelet (Szlovákiából behozott tűzifa ára) 2. §-a hatályát veszti és helyette a jelen §-ban foglaltak irányadók.

5. §.

A gyújtósfa ára.

(1) Az aprított gyújtósfa, kötegelt puhafa és kötegelt léchulladék legmagasabb árának budapesti leadóállomásokon vagonban, illetőleg budapesti tüzelőanyagtelepről, vagy aprító-üzemből házhoz szállítással a kiskereskedőnél az üzletben átvéve a III. számú mellékletben feltüntetett árakat kell tekinteni.

(2) Az előző bekezdésben meghatározott árak a fűrésztelepek léchulladékaiból, vagy egyéb puhafahulladékokból (deszka stb.), illetőleg ujnyi-vékony szálakra hasított gyújtósfából a III. számú mellékletben feltüntetett méretekben egészséges, légszáraz anyagból, a kereskedelmi gyakorlatnak megfelelő módon készített köralakú kötegekre vonatkoznak.

(3) A III. számú kimutatásban az egyes kötegekre nézve meghatározott súly eltérése alapján kifogásnak csak akkor van helye, ha a szállított áru súlya az ott megjelölteknél 5%-kal nagyobb.

(4) Az egyéb tűzifával együtt szállított, nem kötegelt aprított gyújtósfa (puhafa) legmagasabb ára megegyezik annak a tűzifának árával, amelyhez a kereskedő hozzámérte.

(5) A jelen § (1) bekezdésében felsorolt eladási feltételek között említett házhozszállítás kötelezettségét a kereskedelmi gyakorlat szerint kell teljesíteni. A viszonteladók részére történt eladásnál az egyszeri fuvar

legkisebb mennyiségét az üzleti összeköttetés körülményei határozzák meg, azonban 100 drb. 1-es kötegnél (III. számú melléklet 3. pontja), illetőleg más méretűek szállítása esetén hasonló súlynál kevesebb árunak önálló fuvarként történő házhozszállítását a vevő nem követelheti.

6. §.

(1) A kötegelt léchulladék és kötegelt puhafára nézve az 5. §-ban meghatározott budapesti leadóállomási árból a feladóállomási árat úgy kell kiszámítani, amint azt a jelen rendelet 1. §-ának (2) és (3) bekezdése előírja, azzal az eltéréssel, hogy a szóbanforgó árua vonatkozó díjtételt kell (kötegelt puhafánál az előírt súly alapján) számításba venni.

(2) A kötegelt puhafa eladási árát 1. § (2) bekezdésének *b)* pontja alá tartozó városok és községek területén az előző bekezdésben meghatározott módon kiszámított legmagasabb helyi leadóállomási árból kiindulva kell megállapítani. A felszámítható bruttó haszon megegyezik a jelen rendelet 5. §-ában említett III. számú mellékletben megállapított árakban az eladások különböző eseteinél mutatkozó eltérések (bruttó haszon) összegével. Ha a termelőüzem (fűrészüzem) és tüzelőanyagtelep ugyanannak a kereskedőnek tulajdonában van, vagy vezetése alatt áll, a jelen § alkalmazása szempontjából a termelői árat kell az eladási ár megállapításánál kiindulási alpnak venni.

(3) Az aprított gyújtófa legmagasabb eladási ára az 1. § (2) bekezdésének *b)* pontja alá tartozó városokban a III. számú mellékletben meghatározott áraknál az 1-es jelzésű kötegekre nézve egy fillérrel, egyéb nagyságú kötegeknél pedig ezeknek az 1-es kötegekhez viszonyított nagysága szerinti arányban megfelelően kevesebb.

(4) Ahol kizárólag tüzelőanyaggal foglalkozó kiskereskedés nincs, a kiskereskedői árak olyan kereskedésekre vonatkoznak, amelyek ezek tevékenységét részben ellátják (szatócs).

7. §.

Az 5. §-ban előírt mennyiségi és minőségi feltételeknek meg nem felelő, kötegelt léchulladékokból, kötegelt puhafából és aprított gyújtófából meglevő jelenlegi készletek a rendelet kihirdetésének napjától számított 30 napon belül a régi árakon kiárusíthatók.

8. §.

Egyéb rendelkezések.

(1) A jelen rendeletben megállapított árak készpénzfizetés esetén érvényesek. Hitelben történő eladások esetén (a 3. § (3) bekezdés *a)* pontjában foglalt eset kivételével) kamat, költség és kockázat címén megfelelő összeg számítható fel. Az ilyen címen felszámított összegnek azonban megfelelő arányban kell lennie az ellenszolgáltatással és összege havonként nem haladhatja meg az előbbieken meghatározott árak 1%-át. A jelen bekezdés alkalmazása szempontjából az áru átvétele napjától számított 14 napon belül történő fizetés esetén az ügylet készpénzeladásnak számít.

9. §.

(1) A jelen rendeletben foglaltakkal kapcsolatban a helyi viszonyok által indokolt egyes gyakorlati intézkedéseket előzetesen kért külön felhatalmazásom alapján a 4.110/1939. M. E. számú rendelet 1. §-ának (2) bekezdésében megjelölt közigazgatási szervek is elrendelhetik.

(2) A 9.210/1930. Á. K. számú rendelettel kapcsolatban adott felhatalmazásom alapján helyi közigazgatási szervek által végrehajtott ár-megállapítások hatályukat veszítik.

10. §.

(1) A 9.210/1939. Á. K. számú rendelet a jelen rendelet életbelépésének napján hatályát veszti.

(2) A 9.210/1939. Á. K. számú rendelet végrehajtásáról szóló hivatalos közleményben (megjelent a Budapesti Közlöny 1939. évi december hó 1-i 272. számában) foglaltak — amennyiben a jelen rendelet intézkedéseivel nem ellentétesek — továbbra is érvényben maradnak.

11. §.

A jelen rendelet a kihirdetés napján lép hatályba.
Budapest, 1940. évi június hó 6-án.

Dr. Kacsóh Bálint s. k.,

az árellenőrzés országos kormánybiztosa.

I. számú melléklet.

KIMUTATÁS

az 1939/40. gazdasági évben kitermelt aprítatlan tűzifának legmagasabb állomási árából vagonban vagy hajóban, 10.000 kg-ként Budapest Székesfőváros, Budafok, Kispest, Pestszenterzsébet, Pestszentlőrinc, Rákospalota és Újpest megyei városok, Albertfalva, Csepel, Pestújhely, Rákosszentmihály és Sashalom nagyközségek területén:

Fafaj és választék	1940		
	június	július	aug. 1-től
	h ó b a n		
	10.000 kg ára pengőben		
Bükk és gyertyán:			
hasáb	330	345	350
dorong és tuskó	315	330	335
vékony dorong	290	305	310
Cser, tölgy, kőris:			
hasáb	310	325	330
dorong és tuskó	295	310	315
vékony dorong	270	285	290
Akác:			
hasáb	330	340	340
dorong és tuskó	315	325	325
vékony dorong	290	290	290
Egyéb keményfa:			
hasáb	305	315	320
dorong és tuskó	285	300	305
vékony dorong	255	270	275
Fenyő:			
hasáb	300	315	320
dorong és tuskó	275	290	295
Lágy lombfa:			
hasáb	275	290	295
dorong és tuskó	255	270	275
Hántolt fa:	330	345	350

II. számú melléklet.

KIMUTATÁS

a telepről eladott tűzifa legmagasabb eladási árának megállapításánál a kereskedők által a legmagasabb leadóállomási árakhoz felszámítható összegekről:

	Budapesten és az 1. §. (2) bekezd. a) pontja alá tartozó helyeken		Törvényhatósági és megyei városok területén (1. §. (2) bek. b) pontja)		Nagy- és kis-községekben (1. §. (2) bek. b) pontja)	
	telepen v. raktárban	házhoz száll. lakásba ill. i. incébe lerakva	telepen v. raktárban	házhoz száll. lakásba ill. i. incébe lerakva	telepen v. raktárban	házhoz száll. lakásba ill. i. incébe lerakva
100 kilogrammonként fillérekben	55	95	75	100	70	90
1. Aprítatlan tűzifa (nem vagóntétel)						
2. Aprított tűzifa:						
a) 2 q-nál nagyobb tételben	130	170	—	—	—	—
b) 50 kg-nál nagyobb tételben	—	—	130	160	120	145
3. Fűrészelt tűzifa, aprítás nélkül	115	155	115	140	105	125
4. Abban az esetben, ha a 2. pont alatti eladásnál a házhozszállítás a vevő hozzájárulásával lezárt zsákokban történik	—	210	—	190	—	—
5. Aprított tűzifa:						
a) 2 q-s vagy ennél kisebb tételekben ömlesztve, ill. zsákokban a vevő lakására szállítva	250	290	—	—	—	—
b) 50 kg vagy ennél kisebb tételeknél	—	—	160	190	150	175

III. számú melléklet.

KIMUTATÁS

az aprított gyújtósfa, kötegelt puhafa és kötegelt léchulladékért budapesti paritásban felszámítható legmagasabb árakról:

Az áru megnevezése	az aprított és kötegelt tüzelőanyagtelep	Ha az eladó tüzelőanyagtelep			
		az aprított és kötegelt tüzelőanyagtelep	viszonyt eladóknak	fogyasztóknak	tüzelőanyagtelep-kereskedő
1. Kötegelt léchulladék: a darabok hossza 100 cm-nél, a kötegek átmérője 30 cm-nél nem kevesebb, súlya 20 kg-nál nem több	400	—	—	—	—
2. Kötegelt puhafa: a darabok (deszka, léc) hossza 16 cm-nél, a köteg átmérője 30 cm-nél nem kevesebb, súlya 15 kg-nál nem több	70	—	85	100	100
3. Aprított gyújtósfa:					
a) I. nagyság: szálhosszúsága 14 cm-nél, a köteg átmérője 13 cm-nél nem kevesebb, súlya 70 dkg-nál nem több	—	9	—	—	11
b) II. nagyság: szálhosszúsága 14 cm-nél, a köteg átmérője 18 cm-nél nem kevesebb, súlya 140 dkg-nál nem több	—	18	—	—	22
c) V. nagyság: szálhosszúsága 14 cm-nél, a köteg átmérője 28 cm-nél nem kevesebb, súlya 250 dkg-nál nem több	—	45	—	—	55
d) X. nagyság: szálhosszúsága 14 cm-nél, a köteg átmérője 41 cm-nél nem kevesebb, súlya 70 dkg-nál nem több	—	90	—	116	110

A m. kir. minisztérium 4.100/1940. M. E. számú rendelete a Magyar Szent Koronához visszatért kárpátaljai területeken az erdei termékek és haszonvételek értékesítésére vonatkozó szerződések rendezése tárgyában.

A m. kir. minisztérium a Magyar Szent Koronához visszatért kárpátaljai területeknek az országgal egyesítéséről szóló 1939:VI. t.c. 7. §-ában kapott felhatalmazás alapján a következőket rendeli:

1. §.

(1) Az erdőkről és a természetvédelemről szóló 1935:IV. törvény-cikk hatálya alá tartozó erdők közül a Magyar Szent Koronához visszatért kárpátaljai területeken levő erdők termékeinek (fa, eserkéreg, stb.) vagy haszonvételének (bányászás, fűkaszás, stb.) értékesítése tárgyában az 1939. évi március hó 15. napja előtt kötött akár írásbeli, akár szóbeli szerződéseket (köteleveket) — kivéve, ha azokat mindkét szerződő fél már teljesítette — a szerződő felek a jelen rendelet hatálybalépésétől számított harminc nap alatt kötelesek felülvizsgálás céljából a földművelésügyi miniszternek bemutatni, illetőleg a szóbeli szerződéseket — lényeges tartalmuk előadásával — bejelenteni. A bemutatási, illetőleg bejelentési kötelezettség elmulasztása esetében a szerződés a bemutatásra megállapított határidő letelte napján hatályát veszti, de csak annyiban, amennyiben még mind a két fél részéről teljesítve nincsen.

(2) A előző bekezdésben meghatározott szerződésekkel egy tekintet alá esnek az olyan szerződések is, amelyek közös erdőbeli illetőség alapján járó természetbeni járandóság elidegenítésére vagy más módon való értékesítésére vonatkoznak.

(3) Az (1) és (2) bekezdés alá eső szerződéssel együtt az arra vonatkozó módosító vagy kiegészítő szerződéseket is be kell mutatni, még pedig akkor is, ha azok az 1939. évi március hó 15. napja után kötöttek.

2. §.

A szerződések bemutatására, illetőleg bejelentésére szolgáló nyomtatvány szövegét a földművelésügyi miniszter állapítja meg és az erdőigazgatóságok útján díjmentesen bocsátja az érdekeltek rendelkezésére. A kitöltött és aláírt nyomtatványt a kitermelés (haszonvétel) helye szerint illetékes erdőigazgatóságnál kell benyújtani és írásbeli szerződés esetében esatolni kell hozzá a bemutatási kötelezettség alá eső szerződés eredeti példányát vagy hitelesített másolatát.

3. §.

(1) A földművelésügyi miniszter az 1. § értelmében bemutatott, illetőleg bejelentett szerződéseket az okszerű erdőgazdálkodás érdekében — a szerződő felek érdekeinek méltányos figyelembevételével — megfelelően módosíthatja s indokolt esetben a szerződést hatálytalaníthatja is.

(2) Módosítás esetében a módosítás miatt a szerződő felek a szerződéstől el nem állhatnak. Ha a földművelésügyi miniszter az egész szerződést hatálytalanítja, a szerződő felek által a hatálytalanított szerződés értelmében fizetett előlegek és egyéb szolgáltatások visszatérítéséről is intézkedik és arra megfelelő határidőt állapít meg.

(3) A községi erdőkre vonatkozó szerződések módosítása vagy hatálytalanítása tárgyában a földművelésügyi miniszter a belügyminiszter-

rel. az egyházi erdőkre vonatkozó szerződések tárgyában pedig a vallás- és közoktatásügyi miniszterrel egyetértve határoz.

4. §.

(1) Ha a bemutatott, illetőleg bejelentett szerződések felülvizsgálata során (3. §.) megállapíthatónak látszik, hogy a szerződés megkötése után a gazdasági viszonyokban beállott változás következtében a szolgáltatás és az ellenszolgáltatás gazdasági egyensúlya felborult s ehhez képest a szerződés alapján az egyik fél méltánytalan nyereséghez jutna, a másik fél pedig aránytalan veszteséget szenvedne, a földművelésügyi miniszter rendeletére az illetékes erdőigazgatóság a szerződés egyes feltételeinek megfelelő módosítása végett egyeztető tárgyalást tart, amelyre az érdekelt feleket meghívja. Ha a tárgyaláson, amely csak a felek kérelmére és legfeljebb csak egyszer halasztható el, a felek között egyesség nem jön létre, vagy a tárgyaláson valamelyik fél nem jelenik meg és elmaradását nem igazolja, vagy az egyességhez a földművelésügyi miniszter nem járul hozzá, a szerződés hatályát veszti, de csak annyiban, amennyiben még mind a két fél részéről teljesítve nincsen. Erről az érdekelt feleket az erdőigazgatóság értesíti annak a napnak naptárszerű megjelölésével, amelyen a szerződés hatályát veszítette. Az igazolás határideje az egyességi tárgyalás napjától számított tizenöt nap; az igazolás tárgyában az erdőigazgatóság végérvényesen határoz.

(2) Ha az egyeztető tárgyalás során a felek között egyesség jött létre, azt az erdőigazgatóság a tárgyalási jegyzőkönyv keretében írásba foglalja, a felekkel aláírattja és hozzájárulás végett a földművelésügyi miniszter elé tereszi.

5. §.

(1) Ha a szerződés az 1. §. (1) bekezdése vagy a 4. §. (1) bekezdése értelmében hatályát veszti, az erdőbirtokos vagy az azzal egy tekintet alá eső fél az általa még nem teljesített szolgáltatás fejében kapott előleget vagy más ellenértéket a szerződés hatályának megszűnésétől számított egy év alatt köteles — törvényes kamataival együtt — a másik félnek visszafizetni.

(2) Az 1. §. (1) bekezdése vagy a 4. §. (1) bekezdése értelmében hatályát veszített szerződés alapján a kitermelő vagy az azzal egy tekintet alá eső fél az általa már átvett szolgáltatás fejében járó, de még nem teljesített ellenszolgáltatást a másik szerződő félnek az egyébként hatályát veszített szerződés értelmében, de legkésőbb a szerződés hatályának megszűnésétől számított hatvan nap alatt köteles teljesíteni.

(3) A cseh-szlovák pénzürtékben meghatározott összegeket az (1) és (2) bekezdés esetében egyaránt 7:1 arányban kell pengőre átszámítani.

6. §.

A jelen rendelet kihirdetése napján lép hatályba.

Budapest, 1940. évi március hó 31. napján.

gróf Teleki Pál s. k.,
m. kir. miniszterelnök.